

SANT POL

@santpolelgrup



“Falsos Profetes EP” (2 de Febrer 2024)

1. Esteta (8/12/2023)
2. Ciutadà del món
3. Esperant el meu camell* (12/1/24)
4. Solstici d'estiu (22/12/23)
5. Esteta (reprise)
6. Amor anatòmic

Cançons i lletres: Eduard Solano, *excepte “Esperant el meu camell”, de Lou Reed, adaptada al català per Eduard Solano. Enregistrament i producció: Jeffrey Morente. Estudi: Mocca Records. Masterització: Vacuum Mastering.

Sant Pol: E. Solano: (veu i guitarra); Cesar Chale (baix), Pedro.J. Lozano (bateria) i Lluís Rus (guitarra).

Sant Pol autoedita el seu segon EP, “Falsos Profetes”, noves cançons i una versió en català de The Velvet Underground que obren el ventall de passions musicals del seu lletrista i compositor, l'Eduard Solano. “Flors i Flames EP” va ser una irrupció desacomplexada que va dur Sant Pol a sonar en programes de música indie com [Les Golfes de Gelida](#), a aparèixer en revistes com “Enderrock” i a fer de teloners de Sau a La Caldereria de Cornellà, concert en què van preestrenar tres de les cançons que avui formen part de “Falsos Profetes”. Amb noves composicions per al seu repertori i canvis en la composició de la banda en directe), Sant Pol torna amb la mirada posada en fer més concerts el 2024.

“Falsos Profetes EP” (2023)

El segon EP de Sant Pol, “Falsos Profetes”, confirma el que “Flors i flames EP” va presagiar a principis del 2023: que fer pop-rock amb textos i significats, amb guitarres i amb referències als clàssics és un acte gairebé contracultural en els temps que corren d'autotune i producció nativa digital.

A “Falsos Profetes”, l'Eduard Solano, cantant, lletrista i compositor de Sant Pol, posa a la diana els falsos profetes contemporanis i a cop de ritmes àgils i enèrgics els retrata sense allunyar-se del que més l'interessa: la música, el pop-rock, que com diu a “Amor anatòmic”, és una passió que “ens ha superat”.

Empès de nou per aquesta passió que a “Flors i flames” picava l'ullet a Bob Dylan (i per extensió a Tom Petty i Neil Young), a “Falsos Profetes” són els Stones qui reben un tribut desacomplexat a “Solstici d'estiu”, mentre que en una incursió en ritmes més càlids i disco, a “Ciutadà del món” Sant Pol sona com si David Byrne hagués reunit els Talking Heads per fer la banda sonora d'algun il·lustre execrable molt contemporani.

La passió pel rock de Sant Pol creua dècades, i amb “Esteta” acut al millor dels anys noranta, fent conivire guitarres clàssiques i guitarres noise. I com que fent arqueologia del rock tots els camins van a parar al blues, a Bob Dylan, als The Rolling Stones i a The Velvet Underground, Sant Pol els ret un tribut adaptant al català el “I'm Waiting for the man”, en una versió que s'apropia de l'original per donar-li un to més pausat, primaveral i oníric. I com va fer a l'EP de debut, Sant Pol clou “Falsos Profetes EP” amb una nova oda, “Amor anatòmic”, una breu declaració d'amor en clau folk acústic.

Lletres de “Falsos Profetes”

“Poeta, esteta, artista de fireta. Pintor, escultor, bon vivand i un gran pensador. Marquès, caçador, terratinent i gran orador. Narcisista estafador, egocèntric i seductor. Esteta.”

Esteta

“Vius a llocs comuns, de tòpics tronats, amb el teu odi captes els inadaptats, cocaïnòman i arruïnat, els teus dies de glòria s’han acabat”

Ciudadà del món

“Amor d’estiu, amor furtiu, vivint la vida, sí, com un anunci de birra”

Solstici

“Prou de romanços, galifardeus, el temps no espera i jo vull lo meu, la mandanga, esperant el meu camell”

Esperant el meu camell

“Ets un disc que gira i sonen els Stones. Àngel de carrer, m’omple el cor. (...) De Victoria a Brixton hem decidit fer-nos un tattoo dels The Kinks”

Amor anatòmic

Eduard Solano (Barcelona, 1974), líder de Sant Pol, és un compositor, guitarrista i admirador de The Velvet Underground. Des de que de ben jove va començar a col·leccionar discos de Lou Reed, i inevitablement va aprendre a tocar la guitarra, no s’ha desviat del camí que l’ha dut finalment a fer les cançons que per a ell tenen sentit. Res, ni les obligacions de la seva carrera professional, ni les derivades de la paternitat, ni el plaer de gaudir de la vida, l’han allunyat de dedicar sempre temps preuat a la música, a escotar-la, i a fer-la.

Solano va començar a compondre temes inspirat tant pels clàssics (L.Reed, R.Forster, G.McLennan, J.Richman, T.Petty), com per compositors catalans propers com Quimi Portet i Mazoni. Dels clàssics en va aprendre els fonaments del pop i del rock. Dels catalans, un enteniment irònic per a explicar-se. D’ajuntar les dos vessants n’ha sortit una visió de la vida en què xalar dels petits plaers i tenir bon gust van del bracet.

Imatges i recursos



© Eduard Solano



© Eduard Solano

Recursos per a mitjans: <https://santpolelgrup.cat/recursos/>

Comunicació i contractació: SantPolelgrup@gmail.com +34 659 36 98 70